

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1386—1395

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1386	Laki arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain muuttamisesta	3187
1387	Laki arvo-osuustileistä annetun lain muuttamisesta	3189
1388	Vuoden 1996 veroasteikkolaki	3190
1389	Laki tuloverolain muuttamisesta	3191
1390	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	3193
1391	Laki yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta	3194
1392	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	3196
1393	Laki vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista	3200
1394	Laki maatilatalouden tuloverolain 13 §:n 7 momentin soveltamatta jättämisestä vuosina 1996—1998	3201
1395	Laki elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	3202

N:o 1386

Laki

arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvo-osuusjärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1991 annetun lain (826/91)
26 §, 27 §:n 2 momentti ja 28 § sekä
lisätään lakiin uusi 26 a § seuraavasti:

26 §

Muut arvo-osuudet

Arvopaperimarkkinalain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun arvopaperin liittämistä arvo-osuusjärjestelmään päättää liikkeeseenlaskijaa edustavan arvo-osuusrekisterin pitäjän hakemuksesta arvo-osuusyhdistys.

26 a §

Velkakirjan liittäminen arvo-osuusjärjestelmään

Jos arvo-osuusrekisterin pitäjän hakemus koskee velkakirjaa tai muuta sellaista arvopaperia, on arvo-osuusyhdistyksen 26 §:ssä tarkoitetussa päätöksessään määrättävä se

ajankohta, josta lukien arvopaperi voidaan liittää arvo-osuusjärjestelmään. Arvo-osuusyhdistys voi antaa päätöksessään tarkempia määräyksiä arvo-osuusjärjestelmään kirjattavista tiedoista ja kirjaamisenettelystä silloin, kun arvopaperi liitetään arvo-osuusjärjestelmään. Ennen päätöksen tekemistä on arvo-osuusyhdistyksen tarkastettava, että liikkeeseenlaskija on varmistanut yhden tai useamman arvo-osuusrekisterin pitäjän kanssa tekemässään sopimuksessa tai muuten sen, että kaikilla arvopaperin omistajilla on mahdollisuus saada oikeutensa kirjatuksi arvo-osuusjärjestelmään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ajankohdasta lukien arvopaperin omistaja tai hänen edustajansa voi hakea omistusoikeuden kirjaamista liikkeeseenlaskijan osoittamaan ar-

HE 98/95
TaVM 21/95
EV 110/95

vo-osuusrekisteriin. Hakijan on luovutettava arvopaperi arvo-osuusrekisterin pitäjälle ja osoitettava, että hänellä on velkakirjalain (622/47) säännösten mukainen oikeus määrätä arvopaperista. Arvo-osuusrekisterin pitäjän on kirjattava arvopaperi hakijan ilmoittamalle arvo-osuustilille noudattaen, mitä arvo-osuustileistä annetussa laissa säädetään.

Arvo-osuusrekisterin pitäjälle luovutettu arvopaperi on varustettava merkinnällä sen liittämistä arvo-osuusjärjestelmään.

27 §

Liikkeeseenlaskutili

Liikkeeseenlaskutilille on kirjattava ne tiedot, jotka olisi lain mukaan merkittävä asianomaisesta arvo-osuudesta annettavaan arvopaperiin, sekä liikkeeseen laskettava lukumäärä. Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuista arvo-osuuksista on liikkeeseenlaskutilille merkittävä lisäksi eräpäivät, lainan mahdollinen vakuus, lainasta maksettava korko tai mahdollinen muu hyvitys, lainan takaisinmaksu- ja muut olennaiset ehdot sekä se, miten lainaehdot pidetään yleisesti saatavissa.

28 §

Hallintarekisteröinti

Jos arvo-osuus on kirjattu arvo-osuustileistä annetun lain 5 a §:ssä tarkoitettulle omaisuudenhoitotilille tai arvo-osuudesta on annettu kansainvälinen hallintatodistus, edellä 4 §:ssä tarkoitettuun luetteloon on omistajan sijasta merkittävä hallintarekisteröinnin hoitaja. Luetteloon voidaan omistajan sijasta merkitä hallintarekisteröinnin hoitaja myös muutoin, jos arvo-osuuden omistaa ulkomaa-

lainen tai ulkomainen yhteisö tai säätiö. Hallintarekisteröinnin hoitajana voi toimia omaisuudenhoitotilin tilinhaltija taikka arvo-osuusrekisterin pitäjä tai arvopaperimarkkinain 1 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperinvälittäjä. Arvo-osuusyhdistys voi hyväksyä hallintarekisteröinnin hoitajaksi myös ulkomaisen arvopaperikeskuksen taikka sellaisen muun ulkomaisen yhteisön, joka on riittävän julkisen valvonnan alainen ja jonka taloudelliset toimintaedellytykset ja hallinto täyttävät tehtävän luotettavalle hoidolle asetettavat vaatimukset. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi rajoittaa oikeutta hallintarekisteröidä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuja arvo-osuuksia, jotka eivät ole julkisen kaupankäynnin kohteena ulkomailla.

Hallintarekisteröityjen osakkeiden tai muuden 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen arvo-osuuksien nojalla ei voida käyttää muita omistajalle liikkeeseenlaskijaa kohtaan arvo-osuuden omistajana kuuluvia oikeuksia kuin oikeutta nostaa varoja, muuntaa tai vaihtaa arvo-osuus ja osallistua osake- tai muuhun arvo-osuusantiin.

Hallintarekisteröinnin hoitaja on pyynnöstä velvollinen ilmoittamaan rahoitustarkastukselle arvo-osuuksien todellisen omistajan nimen, jos se on tiedossa, ja sen, kuinka monta arvo-osuutta omistajalla on. Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua arvo-osuudesta nämä tiedot on pyynnöstä annettava myös liikkeeseenlaskijalle.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1995.

Muu kuin Suomen valtion liikkeeseen laskema arvopaperi voidaan 26 a §:n mukaisesti liittää arvo-osuusjärjestelmään aikaisintaan kahdentoista kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1387

Laki**arvo-osuustileistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään arvo-osuustileistä 17 päivänä toukokuuta 1991 annettuun lakiin (827/91) uusi 5 a §
ja sen edelle väliotsikko seuraavasti:

Omaisuu-denhoitotili

5 a §

Ulkomaalaisen tai ulkomaisen yhteisön tai säätiön omistamat arvo-osuudet saadaan kirjata erityiselle arvo-osuustilille (*omaisuudenhoitotili*), jota tilinhaltija toimeksiannon nojalla hallitsee toisen lukuun. Tililtä on tällöin käytävä ilmi omistajan sijasta tiedot tilinhaltijasta ja että kysymyksessä on omaisuudenhoitotili.

Omaisuu-denhoitotilille saadaan kirjata yhden tai useamman omistajan arvo-osuuksia. Mitä muualla tässä laissa säädetään tilinhaltijan kelpoisuudesta määrätä tilille kirjatusta arvo-osuuksista, koskee myös omaisuudenhoitotilin tilinhaltijaa.

Omaisuu-denhoitotilin tilinhaltijana voi toimia arvo-osuusrekisterin pitäjä tai arvopape-

rimarkkinalain 1 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperinvälittäjä. Arvo-osuusyhdistys voi hyväksyä tilinhaltijaksi myös ulkomaisen arvopaperikeskuksen taikka sellaisen muun ulkomaisen yhteisön, joka on riittävän julkisen valvonnan alainen ja jonka taloudelliset toimintaedellytykset ja hallinto täyttävät tehtävän luotettavalle hoidolle asetettavat vaatimukset. Ulkomaisen arvopaperikeskuksen hallitse-malle omaisuudenhoitotilille saadaan 1 momentin estämättä kirjata myös Suomen kansalaisen tai suomalaisen yhteisön tai säätiön omistamat arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettut arvo-osuudet.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1995.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

HE 98/95
TaVM 21/95
EV 110/95

N:o 1388

Vuoden 1996 veroasteikkolaki

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/92) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero ja varallisuusverolain (1537/92) perusteella valtiolle suoritettava varallisuusvero tässä laissa olevien veroasteikkojen ja veroprosenttien mukaan.

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävistä tulon osasta, %
mk	mk	%
43 000— 59 000	50	7
59 000— 73 000	1 170	17
73 000—104 000	3 550	21
104 000—163 000	10 060	27
163 000—290 000	25 990	33
290 000—	67 900	39

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

3 §

Progressiivinen varallisuusveroasteikko on seuraava:

Verotettava varallisuus	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävistä varallisuuden osasta, %
mk	mk	%
1 100 000—	500	0,9

4 §

Yhteisön varallisuusveroprosentti on 1.

5 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1389

Laki
tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 79 §:n 2 momentti ja 86 §,
 näistä 86 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1993 annetulla lailla (1502/93),
muutetaan 82 §:n edellä oleva väliotsikko, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 131 §:n 3 momentti, 143 §:n 7 momentti sekä 144 §:n 2 momentti,
 näistä 143 §:n 7 momentti sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (520/94), ja
lisätään 80 §:ään uusi 6 kohta, jolloin nykyinen 6 kohta siirtyy 7 kohdaksi, seuraavasti:

80 §

Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

6) henkilövakuutukseen perustuvat pysyvän työkyvyttömyyden tai vakuutusopimuksessa määritellyn sairauden taikka vamman johdosta saadut muut kertakorvaukset kuin ansionmenetykskorvaukset;

niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 14,5152 prosenttiyksikköä,
 kunnan osuus 12,5440 prosenttiyksikköä ja seurakunnan osuus 0,9408 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 13,4848, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Apurahat, palkinnot ja voitot

82 §

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

124 §

Veron määräytyminen ja jakautuminen veronsaajien kesken

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosentiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava kahdella prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asunovelan koroista.

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on

HE 63/95
 VaVM 35/95
 EV 119/95

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1994—1998 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa saama työllisyysasetuksen (130/93) 4 luvussa tarkoitettu työllistämistuki.

144 §

Ylimääräinen korkovähennys

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi määrä on seuraavan taulukon mukainen prosenttiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennyskelpoisista

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

asunto- ja opintovelan koroista niiden 25 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 40 000 markan määrään asti. Edellä mainittujen korkojen enimmäismääriä on korotettava 5 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 10 000 markalla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampi.

vähennysvuosi	osuus koroista
1993	17,5 prosenttia
1994	15,0 prosenttia
1995	12,5 prosenttia
1996 — 2002	5,0 prosenttia

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1390

L a k i

korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1259/93), seuraavasti:

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 28 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan vuodelta 1996 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tarkoitettuun korkoon.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1391

Laki**yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/88) 4 §:n 1 momentti, 5 a §:n 1 ja 2 momentti, 6 §, 8 §:n 3 ja 4 momentti ja 14 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 ja 4 momentti ja 14 §:n 2 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1542/92), 6 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla sekä 5 a §:n 1 ja 2 momentti 12 päivänä marraskuuta 1993 annetussa laissa (932/93), seuraavasti:

4 §

Osingonsaajalla on yhtiöltä verovuonna saamansa osingon perusteella oikeus *yhtiöveron hyvitykseen*, jonka suuruus on 7/18 osingon määrästä.

5 a §

Käyttämättömiä hyvityksiä ei vähennetä myöhemmiltä verovuosilta määräytyistä tuloveroista, jos käyttämättömän hyvityksen syntymisvuonna tai sen jälkeen yli puolet yhteisön osakkeista tai osuuksista on muun saannon kuin perinnön tai testamentin vuoksi vaihtanut omistajaa tai yli puolet sen jäsenistä on vaihtunut. Jos vähintään 20 prosenttia yhteisön osakkeista tai osuuksista omistavassa yhteisössä tai yhtymässä on tapahtunut vastaava omistajanvaihdos, viimeksi mainitun yhteisön tai yhtymän omistamien osakkeiden tai osuuksien katsotaan vaihtaneen omistajaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, verohallitus voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden käyttämättömien hyvitysten vähentämiseen.

6 §

Osinkoa jakavan yhtiön on suoritettava tuloveroa vähintään 7/18 verovuodelta jaetta-

vaksi päätetyn osingon määrästä (*tuloveron vähimmäismäärä*).

Verotuslain 57 §:ssä tarkoitettuun peiteltyyn osinkoon sekä verotuslain 73 §:ssä tarkoitettuun peiteltyyn voitonsiirtoon yhtiöstä osakkaan hyväksi sovelletaan mitä on yhtiön jaettavaksi päätetystä osingosta säädetty.

8 §

Veroylijäämiä ei kuitenkaan oteta huomioon, jos veroylijäämän syntymisvuonna tai sen jälkeen yli puolet yhtiön osakkeista tai osuuksista on muun saannon kuin perinnön tai testamentin vuoksi vaihtanut omistajaa tai yli puolet sen jäsenistä on vaihtunut. Jos vähintään 20 prosenttia yhtiön osakkeista tai osuuksista omistavassa yhteisössä tai yhtymässä on tapahtunut vastaava omistajanvaihdos, yhteisön tai yhtymän omistamien osakkeiden tai osuuksien katsotaan vaihtaneen omistajaa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa säädetään, verohallitus voi erityisistä syistä, milloin se yhtiön toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden veroylijäämien huomioon ottamiseen.

14 §

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-

delta 1990 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että verovuodelta 1990 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 21/29 osingon määrästä. Osingonsaajan verotuksessa lakia ei sovelleta ennen sen voimaantuloa päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon. Verovuodelta 1991 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 2/3 osingon määrästä. Verovuodelta 1992 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 9/16 osingon määrästä. Verovuosilta 1993—1995 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäis-

määrä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 1/3 osingon määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa. Lain 5 a §:n 1 momenttia ja 8 §:n 3 momenttia sovelletaan 6 päivänä syyskuuta 1995 ja sen jälkeen tapahtuneisiin omistajanvaihdoksiin. Lain 5 a §:n 2 momenttia ja 8 §:n 4 momenttia sovelletaan lain voimaantullessa voimassa oleviin ja myöhemmin tehtäviin hakeuksiin.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1392

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 4 §, 9 §:n 2 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12—14 §, 16 §:n 1 momentin 2 kohta, 18 ja 19 §, 20 §:n 2 momentti ja 28 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentti 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (463/84), 12, 13 ja 14 § 22 päivänä marraskuuta 1985 annetussa laissa (876/85), 16 §:n 1 momentin 2 kohta ja 28 §:n 2 momentti 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa (318/94) ja 19 § muutettuna 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetulla lailla (318/79) sekä mainituilla 22 päivänä marraskuuta 1985 ja 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetuilla laeilla, ja

lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetulla lailla, uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 7 a, 7 b, 18 a, 28 a ja 33 a § seuraavasti:

4 §

Perintöveroa on suoritettava:

1) perintönä tai testamentilla saadusta omaisuudesta, jos perinnönjättäjä taikka perillinen tai testamentinsaaja asui kuolinhetkellä Suomessa; sekä

2) perintönä tai testamentilla saadusta Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta sekä sellaisen yhteisön osakkeista tai osuuksista, jonka varoista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta.

Suomessa asuvan henkilön saamasta muusta kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta omaisuudesta suoritettavasta perintöverosta vähennetään samasta perinnöstä tai testamenttisaannosta vieraalle valtiolle suoritettujen verojen määrä (*ulkomaisen veron hyvitys*). Tämä hyvitys ei saa olla suurempi kuin määrä, joka vastaa yhtä suurta osaa perintöverosta kuin vieraasta valtiosta saadun omaisuuden arvo on Suomessa perintöveron perusteena olevan omaisuuden arvosta.

Henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti.

Jos omaisuutta saa perintönä tai testamentilla henkilö, joka palvelee vieraan valtion Suomessa olevassa diplomaattisessa tai muussa siihen rinnastettavassa edustustossa tai lähetetyn konsulin virastossa taikka on Suomessa Yhdistyneiden Kansakuntien, sen erityisjärjestön tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön palveluksessa tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yksityinen palvelija ja jos hän ei ole Suomen kansalainen, hän on velvollinen suorittamaan perintöveroa ainoastaan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta omaisuudesta.

7 a §

Perintöveroa on suoritettava myös perittävän kuoleman johdosta kuolinpesälle tai edunsaajalle maksettavasta henkilövakuutuksen nojalla saadusta vakuutuskorvauksesta sekä vastaavissa olosuhteissa maksettusta

vakuutuskorvaukseen verrattavasta taloudellisesta tuesta, jonka valtio, kunta tai muu julkisoikeudellinen yhteisö tai eläkelaitos suorittaa. Siltä osin kuin vakuutuskorvaus tai taloudellinen tuki on tuloverotuksessa veronalaista tuloa, se on kuitenkin perintöverosta vapaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutuskorvaus tai sellaiseen verrattava taloudellinen tuki on perintöverosta vapaa siltä osin kuin kunkin edunsaajan tai perillisen saama samasta kuolemantapauksesta johtuva vakuutuskorvaus ja taloudellinen tuki on enintään 200 000 markkaa. Jos edunsaajana on leski, verosta vapaaksi osaksi katsotaan puolet tai kuitenkin vähintään 200 000 markkaa lesken edunsaajamääräyksen nojalla saamien vakuutuskorvausten ja taloudellisen tuen yhteismäärästä.

7 b §

Perintöveroa ei ole suoritettava perinnönjättäjän omassa tai hänen perheensä käytössä olleesta tavanomaisesta koti-irtaimistosta siltä osin kuin sen arvo on enintään 20 000 markkaa.

9 §

Kuolinpesän omaisuuden arvosta saadaan vähentää vainajan hautaamisesta sekä perunkirjoituksesta ja hautakiven hankkimisesta ja pystyttämisestä aiheutuvat kohtuulliset kustannukset, samoin kuin velat, joihin luetaan myös kuolinpesästä menevät, perinnönjättäjän elinaikaan kohdistuvat verot ja maksut. Perintöveroa ei kuitenkaan saa vähentää.

11 §

Kuolinpesästä tulevien osuuksien saajat luetaan kolmeen veroluokkaan:

I. perinnönjättäjän aviopuoliso, lapsi, aviopuolison lapsi, ottolapsi, isä, äiti, ottovanhemmat ja lapsen tai ottolapsen rintaperillinen sekä perinnönjättäjän kihlakumppani, jolle annetaan perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettu avustus;

II. perinnönjättäjän veli, sisar ja veli- tai sisarpuoli, veljen, sisaren ja veli- tai sisarpuolen jälkeläinen; sekä

III. muut sukulaiset ja vieraat.

Jos perinnönjättäjään ja hänen kanssaan

avioliitonomaisissa olosuhteissa eläneeseen henkilöön sovelletaan kuolinvuodelta toimitettavassa tuloverotuksessa tuloverolain (1535/92) 7 §:n 3 momentin puolisoita koskevia säännöksiä, luetaan perinnönjättäjän kanssa elänyt henkilö I veroluokkaan.

12 §

Veronalaisesta perintöosuudesta saavat vähentää:

1) perinnönjättäjän puoliso ja henkilö, johon 11 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan puolisoa koskevia säännöksiä, 40 000 markkaa (*puolisovähennys*);

2) sellainen perinnönjättäjän lapsi tai ottolapsi tahi näiden rintaperillinen, joka verovelvollisuuden alkaessa ei ole täyttänyt kahdeksaatoista vuotta, 20 000 markkaa (*alikäisyysvähennys*).

13 §

Kun perintöosuus tai sen 12 §:n mukaan laskettu jäännös ei nouse 20 000 markkaan, se on verosta vapaa.

14 §

Perintöveroa maksetaan:

I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo mk	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla mk	Vero-% ylimenevästä osasta
20 000—100 000	500	10
100 000—300 000	8 500	13
300 000—	34 500	16

II veroluokassa asteikon mukainen vero kaksinkertaisena; ja

III veroluokassa asteikon mukainen vero kolminkertaisena.

16 §

Perintöverotusta toimitettaessa pesän varoihin on lisättävä:

2) muu lahja, jonka perillinen tai testamentinsaaja on saanut perinnönjättäjältä kolmen viimeisen vuoden kuluessa ennen tämän kuolemaa ja joka ei ole 19 §:n 1 tai 2 kohdan nojalla lahjaverosta vapaa.

18 §

Lahjaveroa on suoritettava, kun omaisuus lahjana siirtyy toiselle:

1) jos lahjanantaja tai lahjansaaja asui lahjoitushetkellä Suomessa; sekä

2) Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta sekä sellaisen yhteisön osakkeista tai osuuksista, jonka varoista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta.

Suomessa asuvan henkilön saamasta muusta kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua omaisuudesta suoritettavasta lahjaverosta vähennetään samasta lahjasta vieraalle valtiolle suoritettujen verojen määrä (*ulkomaisen veron hyvitys*). Tämä hyvitys ei saa olla suurempi kuin määrä, joka vastaa yhtä suurta osaa lahjaverosta kuin vieraasta valtiosta saadun omaisuuden arvo on Suomessa lahjaveron perusteena olevan omaisuuden arvosta.

Kun kauppa- tai vaihtosopimuksen ehdoista selviää, että sovittu vastike on enintään kolme neljännestä käyvästä hinnasta, katsotaan käyvän hinnan ja vastikkeen välinen ero lahjaksi.

Henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti.

Jos omaisuutta saa lahjana henkilö, joka palvelee vieraan valtion Suomessa olevassa diplomaattisessa tai muussa siihen rinnastettavassa edustustossa tai lähetetyn konsulin virastossa taikka on Suomessa Yhdistyneiden Kansakuntien, sen erityisjärjestön tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön palveluksessa tahi tällaisen henkilön perheenjäsen tai yksityinen palvelija ja jos hän ei ole Suomen kansalainen, hän on velvollinen suorittamaan lahjaveroa ainoastaan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua omaisuudesta.

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 50 000 markkaa.

Vakuutuskorvausta ei katsota lahjaksi siltä osin kuin se on tuloverotuksessa edunsaajan veronalaista tuloa.

19 §

Lahjaveroa ei suoriteta:

1) tavanomaisesta koti-irtaimistosta, joka on tarkoitettu lahjansaajan tai hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön, siltä osin kuin lahjan arvo ei ole 20 000 markkaa suurempi;

2) siitä, mitä joku on käyttänyt toisen kasvatusta tai koulutusta varten tai toisen eläntämuutoksi taikka muutoin antanut toiselle näihin tarkoituksiin sellaisessa muodossa, että lahjansaajalla ei ole mahdollisuutta käyttää lahjoitettua määrää muihin tarkoituksiin; eikä

3) muusta lahjasta, jonka arvo on 20 000 markkaa pienempi, kuitenkin niin, että jos lahjansaaja kolmen vuoden kuluessa saa samalta antajalta useita sellaisia lahjoja, näistä on suoritettava veroa, kun niiden yhteinen arvo nousee vähintään mainittuun määrään.

20 §

— — — — —
 Jos lahjansaaja on kolmen vuoden kuluessa ennen verovelvollisuuden alkamista saanut samalta antajalta yhden tai useampia verotettavia lahjoja, on nekin veroa määrättäessä otettava lukuun. Verosta on kuitenkin vähennettävä se lahjavero, joka aikaisemmissa lahjoista on jo suoritettu.
 — — — — —

28 §

— — — — —
 Perukirjassa on myös mainittava, onko perilliselle tai testamentinsaajalle annettu sellaista omaisuutta, joka 16 §:n mukaan on otettava lukuun perintöveroa määrättäessä, ja tällaisen omaisuuden laatu ja arvo. Perukirjassa on myös mainittava 7 a §:ssä tarkoitettujen etuuksien saajat ja määrät.
 — — — — —

28 a §

Maksamistaan 7 a tai 18 a §:ssä tarkoitettuja etuuksista on vakuutusyhtiön tai muun etuuden maksajan ilmoitettava vainajan tai lahjansaajan kotikunnan lääninverovirastolle. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen ajankohdasta, sisällöstä ja tavasta.

33 a §

Jos perinnönjakosopimukselle, luovutustoi-

melle tai muulle perintö- tai lahjaverotukseen vaikuttavalle oikeustoimelle on annettu sellainen oikeudellinen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että perintö- tai lahjaverosta vapauduttaisiin, on perintö- tai lahjaverotuksessa meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lakia sovelletaan niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

Lain 16 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19 §:n 3 kohtaa ja 20 §:n 2 momenttia sovellettaessa ei oteta huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 1994 annettuja lahjoja.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1393

Laki

vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Arvonlisäverolain (1501/93) säännöksistä poiketen henkilö, jonka työ- ja toimintakyky on alentunut vähintään 70 prosenttia, ei ole verovelvollinen toiminnasta, joka käsittää yksinomaan hänen valmistamiensa tavaroiden tai hänen suorittamiensa tavaraan kohdistuvien työsuoritusten myyntiä, jos hän ei käytä toiminnassaan apulaisina muita kuin aviopuolisoa tai 18 vuotta nuorempia jälkeläisiä ja enintään yhtä muuta henkilöä.

Liiketoiminta, josta tämän lain mukaan ei suoriteta arvonlisäveroa, ei oikeuta arvonlisäverolain 10 luvussa tarkoitettuun vähennykseen tai 12 luvussa tarkoitettuun palautukseen.

2 §

Lain 1 §:ssä tarkoitettulla henkilöllä on

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

oikeus hakeutua arvonlisäverovelvolliseksi. Verovelvolliseksi hakeutunut merkitään arvonlisäverovelvollisten rekisteriin hakemuksen tekemisestä lukien. Ne henkilöt, jotka on merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ennen tämän lain voimaan tuloa, voivat hakeutua verovelvollisiksi takautuvasti rekisteriin merkitsemispäivästä lukien.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1995.

Tätä lakia sovelletaan, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön vuosina 1995 ja 1996.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1394

L a k i

maatilatalouden tuloverolain 13 §:n 7 momentin soveltamatta jättämisestä vuosina 1996—1998

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuosilta 1996—1998 toimitettavissa vero-
tuksissa ei sovelleta 15 päivänä joulukuuta
1967 annetun maatilatalouden tuloverolain
(543/67) 13 §:n 7 momenttia, sellaisena kuin
se on 24 päivänä elokuuta 1990 annetussa
laissa (718/90).

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996 ja on voimassa vuoden 1998
loppuun.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1395

Laki

elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 3 §:n 25 kohta, sellaisena kuin se on 26 päivänä elokuuta 1988 annetussa laissa (774/88), seuraavasti:

3 §

Seuraavien elinkeinon harjoittamisesta säädetään erikseen lailla tai asetuksella:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

25) arvonlisäverottoman matkustajamyynnin järjestäminen ja hallinnointi;

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

HE 169/95
TaVM 20/95
EV 101/95

N:o 1386—1395, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995